SCHEUREN VAN GRASLAND

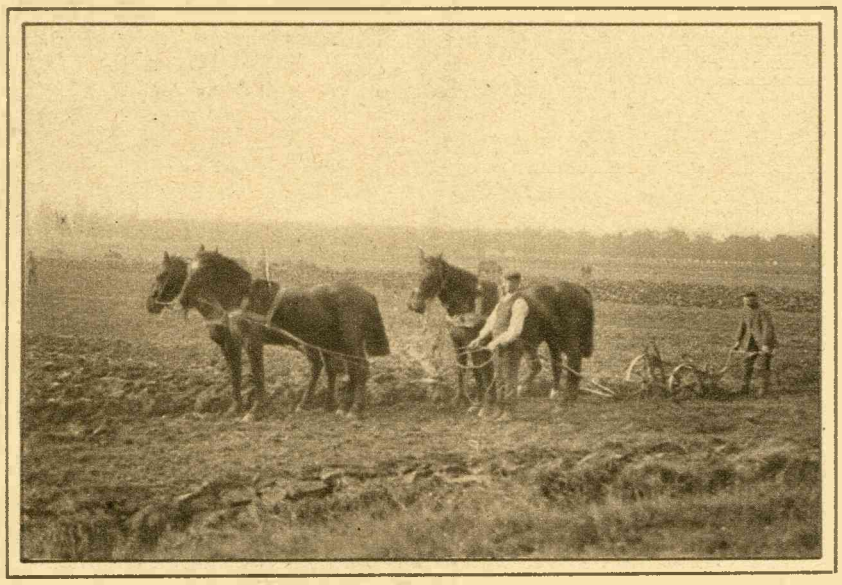
Allerwege hoort en leest men dit tegenwoordig in landbouwkringen. Circulaires, brochures worden verspreid, lezingen gehouden, enz. enz., allemaal over dit onderwerp: „scheuren van grasland." Dit beteekent nu doodeenvoudig: „omploegen van grasland". Waar de menschen zich al niet druk om maken?

Doch, het is geen bagatel. Het is nu meer dan ooit de plicht van het Nederlandsche volk hier de volle aandacht aan te schenken. Want scheuren van weiland beteekent maken van meer bouwland, wat op zijn beurt zegt: meer voedsel voor mensch en dier. — Juist. Doch laten we ons een goede voorstelling van de zaken maken. We hebben nog niet zoo hard te trachten naar méér brood, meer aardappelen en dergelijke. Neen, de tijden zijn donkerder, dan we zoo op het oog wel zouden zeggen. Ons Nederland is wat zijn voedselvoorziening betreft, aangewezen op het buitenland. Graan ontvangen we in normale omstandigheden bij groote hoeveelheden uit Amerika en Rusland. Voorloopig hebben we het echter nog niet hier, en zijn we vrijwel op onze eigen productie aangewezen. Nu is Nederland een land, waarin bijzonder weinig tarwe en in 't algemeen weinig voedingsgewassen verbouwd worden. Het weide-bedrijf is bij ons wel de hoofdzaak. De verhouding van weiland tot bouwland is zoo ongeveer van 3 : 2. Het behoeft dus geen betoog, dat we zooals de zaken nu staan, ons zelf niet kunnen redden. Maar, . . we zijn er nog niet. Er komt nóg een kwade factor. In de laatste tientallen van jaren heeft de landbouw zich geweldig ontwikkeld en zijn de producties tot een ongekende hoogte gestegen. Niet alleen de landbouw, ook de geheele maatschappij kwam op hooger peil. De bevolking werd grooter, de behoefte naar landbouwproducten, levensmiddelen, werd vanzelf ook grooter en hield gelijken tred met de meerdere productie van den bodem.

De vooruitgang van den landbouw was het gevolg van het toenemend gebruik van kunstmest. Maar nu wil het geval, dat de grootste hoeveelheid kunstmest uit het buitenland komt en de import hiervan zoo goed als stopgezet is.

Zonder die bewuste kunstmeststoffen zijn de landerijen niet in staat die hooge opbrengsten te geven, waaraan we zoo gewoon waren; we komen dus voor het fait accompli te staan, dat de bevolking met zijn behoefte aan levensmiddelen normaal is, terwijl de landbouw tot zijn vroegere lagere opbrengst is teruggekeerd.

Nu is in grasland en vooral in oud grasland een groote voorraad plantenvoedende stoffen aanwezig. In den loop der jaren zijn deze verzameld en vastgelegd. Daar, in vergelijking met bouwland, grasland zoo goed als niet bewerkt wordt, waardoor de lucht geen toegang heeft tot den grond, heeft er in weidegrond zeer weinig ontleding plaats, zoodat plantenvoedendestoffen in den grond vastgelegd, onopneembaar voor de wortels blijven, terwijl men andersom handelt met bouwland, hetwelk men bewerkt, omploegt teneinde de lucht met den grond in aanraking te brengen,

Het scheuren (ploegen) van land.

waardoor ontleding of liever gezegd, het opnemen van voedende stoffen door de wortels wordt bevorderd. Waar de cultuurplanten die voedende stoffen kunnen opnemen, beteekent dit verlies voor den grond. Weiland behield die stoffen, vandaar dus zijn rijkdom.

Renteloos echter stak dat kapitaal in den bodem. Nu is evenwel de tijd gekomen om hiervan te profiteeren. Wanneer er geen kunstmest is om de bouwlanden te bemesten, moeten we dezen voorraad aanspreken. En dat kan heel goed. De practijk heeft herhaaldelijk bewezen, dat van gescheurd weiland jaren achtereen, zonder bewerking, groote opbrengsten kunnen worden verkregen. Als men nu maar een beetje bij de pinken is, kan er nog heel wat gebeuren. Het weiland moet geploegd worden en bezaaid. Zoo zien we ze op onze foto druk bezig het land om te ploegen. Van zomertarwe verwacht men niet zoo heel veel, het voordeelig saldo hiervan is in den regel niet bijster groot. Meer moeten we het oog houden op erwten, boonen en vooral aardappelen. Wanneer we van dit laatste artikel genoeg hebben, kunnen we het al een heel eind sturen. Immers we eten haast anders niet dan aardappelen in den laatsten tijd, zelfs in het brood. — De propagandisten voor het scheuren hebben met allerlei moeilijkheden te kampen. De boeren willen er niet veel van hooren, wanneer men hun raadt, hun weilanden te doen scheuren. Eensdeels hebben ze gelijk. 't Is gemakkelijker een weide om te ploegen dan later weer een goede aan te leggen, want dat gelukt niet altijd even best. Daar komt nog bij het vooruitzicht dat de regeering het geteelde gewas straks weer in beslag komt nemen; een zaak welke het scheuren ook niet erg aanlokkelijk maakt. De regeering doet daarom ook al wat ze kan om de landbouwers van de noodzakelijkheid van het scheuren te overtuigen. Zoo heeft de regeering een premiestelsel ingevcerd, waardoor ze voor iedere Hectare weiland, dat wordt gescheurd en bezaaid met een voedingsgewas, een bepaalde som uitlooft.

Laten we intusschen hopen, dat de bemoeiingen van de regeering tot goed resultaat leiden.

C. H.

Het oogsten.